

ת"פ 11236/11/16 - מדינת ישראל נגד מחמוד צעיד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 11236-11-16 מדינת ישראל נ' צעיד(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד צעיד

הנאשם

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן, שאלה עיקרי עובדותיו -

הנאשם דיג, תושב רצועת עזה. במהלך שנת 2013 פנו אל הנאשם שני פעילים בארגוני טרור בעזה וביקשו ממנו לבצע עבורם הברחת ציוד צלילה של 50 חליפות צלילה, 50 סנפירים, 20 משקפות ו- 6 בלוני חמצן (להלן: "ציוד הצלילה"), ממצרים לרצועת עזה, והוא הסכים לכך וביקש שכר של 1,000 דולר. בהמשך, הועמדה לרשות הנאשם סירה בעלת מנוע של 40 כ"ס, השייכת לחמאס, והנאשם יצא איתה מנמל עזה למצרים. בהגיעו לאזור מצרים הוא פגש באנשים שהיו אמורים להעביר אליו את ציוד הצלילה ובעצה אחת איתם הועמס על הסירה רק חלק מציוד הצלילה - 25 חליפות צלילה וסנפירים - והנאשם העביר אותם לרצועת עזה ומסרם לאחד משולחיו. יומיים אחר כך הנאשם שב עם הסירה למצרים להשלמת הברחת ציוד הצלילה. יתר ציוד הצלילה הועמס לסירה והנאשם העביר אותו לרצועת עזה ומסרו לאחד משולחיו. בתמורה לפעילותו כאמור, קיבל הנאשם סך של 700 דולר.

במהלך שנת 2013, פנו אל הנאשם שניים והציעו לו להבריח ביחד איתם אלקטרודות ריתוך לחמאס, תמורת תשלום של 300 דולר. הנאשם הסכים, ובהזדמנות מסוימת הוא יצא ביחד עם השניים מנמל רצועת עזה למצרים, בסירה של אחד מהשניים. בהגיעם סמוך לאזור מצרים, הם פגשו באחרים אשר מסרו להם שתכנית ההברחה שונתה וכי עליהם להבריח לרצועת עזה קרטוני סיגריות וטבק במקום האלקטרודות. הנאשם והשניים האחרים הבריחו לרצועת עזה את הסיגריות והטבק. והנאשם קיבל 400 דולר על פעולתו.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כאמור, הוא הורשע בעבירות של מתן שירות לארגון טרור, לפי סעיף 23 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור"); איסור פעולה ברכוש למטרות טרור, לפי סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005; וניסיון למתן שירות לארגון טרור, לפי סעיפים 23 לחוק המאבק בטרור ו- 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. במסגרת הסדר הטיעון המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם 39 חודשי מאסר בפועל

עמוד 1

ומאסר על תנאי.

4. המאשימה טענה כי העונש המומלץ על ידי הצדדים ראוי ויש לכבדו, וציינה כי היא לקחה בחשבון את חסכון זמן השיפוט, הודאת הנאשם, נתוני הנאשם, וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות.

ההגנה הצטרפה לדברי המאשימה וציינה כי הנאשם תושב עזה, מתפרנס מדיג, עשה את מה שעשה במסגרת פרנסתו וללא שיוך ארגוני.

5. החומרה הכרוכה במעשים הגורמים לכך שהחמאס יקבל לרשותו ציוד בעל אופי צבאי, שנועד מטבע הדברים להיות מופנה נגד ישראל, ברורה מאליה, והיא מחייבת הטלת ענישה משמעותית, שיהיה בה להלום את המעשים ולהרתיע מפני חזרה עליהם.

6. עונש המאסר המומלץ על ידי הצדדים אמנם מקל עם הנאשם, אך ההקלה הגלומה בו מידתית ומותאמת. הנאשם צעיר כבן 24. אין לו הרשעות קודמות. המעשים עליהם הוא נותן את הדין בוצעו לפני כ- 4 שנים. בעזה. והם היו קשורים בעבודתו השגרתית של הנאשם כדיג. הנאשם הודה במעשיו בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוט ומשאבים נוספים הכרוכים בניהול התיק כסדרו.

7. נוכח האמור, אני מקבל את הסדר הטיעון וגוזר על הנאשם את העונשים הבאים -

א. 39 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה על חוק המאבק בטרור המוגדרת כפשע.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו אייר תשע"ז,
22 מאי 2017, במעמד
הצדדים.

**אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה**